

розвитку, який базується на інтелектуальних та інформаційних технологіях виробництва, складає розвиток людського капіталу.

Здійснюючи політику регулювання і стимулювання інноваційного розвитку, держава змушена постійно вирішувати проблему балансу розподілу суспільних ресурсів. Рішення про концентрацію коштів на реалізацію інноваційних проектів веде до відносного зменшення обсягів споживання та поточного виробництва й інвестування. Між тим, в довгостроковій перспективі саме технологічні зрушення формують сукупний попит. Отже, вкладючи кошти в інновації, суспільство закладає основи довгострокової стратегії формування внутрішнього ринку товарів споживчого та виробничого призначення.

Протягом десяти років економічних трансформацій, які здійснювалися вельми непослідовно та набули в Україні надмірної тривалості, годі було очікувати активізації інноваційної діяльності. Дійсним показником ефективності державної трансформаційної політики, в тому числі – і в інноваційній сфері, має стати створення передумов для органічного переходу до інноваційної моделі розвитку.

ОСОБЛИВОСТІ УПРАВЛІННЯ ГРОМАДСЬКИМ ВИХОВАННЯМ У ВИЩІЙ ШКОЛІ В УМОВАХ ЄВРОІНТЕГРАЦІЇ КРАЇН

Т.В.Грищенко, спеціаліст НВ КІ Сум ДУ

У сучасному світі, який увійшов у третє тисячоліття, відбуваються глобальні зміни в системі вищої освіти. Прагнення України інтегруватися в Європейський і світовий освітній простір настійно вимагає змін і в

організації громадянського виховання студентів вищих навчальних закладів. Нині змінюється парадигма освіти: та класична її модель, яка була сформована під впливом певних філософських, соціальних, економічних та педагогічних умов і яка спрацьовувала раніше, нині не задовольняє вимог сучасного життя. Перед навчальними закладами ставиться завдання сприяти реалізації основних завдань держави. Серед проблем модернізації вищої школи у ранг пріоритетних поставлено проблему організації громадянського виховання студентів.

Нині стратегія освіти визначена Національною доктриною розвитку освіти України у XXI столітті й має на меті стати основою розвитку громадянського суспільства. Згідно з Законами України «Про освіту», «Про вищу освіту», Болонською конвенцією, мета вузу виходить за межі підготовки конкурентноспроможних спеціалістів і полягає в забезпеченні пріоритетності розвитку особистості та вихованні громадянина. «Неодмінною передумовою і водночас чинником прогресивних суспільних перетворень є зміни у способі громадянського мислення»[3].

Відповідність сучасного вузу зазначеним критеріям можлива лише за умови якісних змін у свідомості студентів і перебуває в прямопропорційній залежності з громадянською вихованістю молоді за умов євроінтеграції вищої освіти.

Складність організації процесу громадянського виховання у вузі за умов приєднання до Болонської конвенції полягає у тому, що сьогодні основна увага фахівців вищої школи приділяється саме проблемам організації навчального процесу. При кредитно-модульній системі навчання у вузі «основним ключовим умінням стає здібність людини здійснювати пошук нових знань та

розвивати нові компетенції без підтримки з боку формальної освіти» [2].

Здобуваючи вищу освіту, формується майбутній професіонал та громадянин. «Освітній вузівський процес повинен бути направлений на формування методологічної культури студента, виховання особистості, яка здатна до самоосвіти і саморозвитку, творчого використання набутих знань і оновлення їх протягом усього свого життя, здатна критично мислити і прагнути змінити на краще життя своєї країни» [1].

Важливим є питання про те, що виступає головною умовою прояву самостійності студента, які механізми спрацьовують, коли йдеться про прийняття грамотного творчого рішення. На наш погляд педагогічна теорія недостатньо моделює структуру виховного процесу вузу за нових умов. З огляду на це, одним із найголовніших завдань вищої школи є пошук оптимальної побудови процесу виховання у вищому навчальному закладі в цілому та громадянського зокрема.

Питання якісного виховання студентів гостро постає перед вищими навчальними закладами, перед педагогічними колективами вузів.

Громадянський компонент виховання найвиразніше має втілюватись у змісті навчальних дисциплін та позанавчальних заходів, їх методичному забезпеченні та атмосфері, яка панує в закладі. Самодисципліна, самоконтроль, самоосвіта, самовиховання, самореалізація – це якості, які перебувають сьогодні в епіцентрі уваги фахівців вищої школи. На сьогоднішньому етапі розбудови громадянського суспільства навчання та виховання студентської молоді відіграє чи не найважливішу роль, а студентське самоврядування – вагому роль у формуванні вміння приймати виважені самостійні рішення. Адже

сьогоднішні студенти – це майбутні працівники владних структур, державні діячі, керівники підприємств та установ, носії інтелектуального потенціалу ХХІ століття, творці нових здобутків української культури.

Формуванню громадян сприяє залучення студентів до діяльності в органах студентського самоврядування, в громадських молодіжних організаціях, в оргкомітетах акцій та заходів. Має вдосконалюватись внутрішня структура груп та створюватись система постійних та тимчасових доручень для всіх вихованців. Отже, неодмінно вагому роль у формуванні життєвих цінностей відіграє організація дієвого студентського самоврядування. Від вірного, виваженого підходу до організації позанавчальної роботи залежить місце і місія вищої освіти в суспільстві: забезпечувати його розвиток.

Таким чином, процес громадянського виховання студентів за умов євроінтеграції вищої освіти має базуватись на традиційних заходах закладу, які мають бути включені до роботи новостворених клубів та об'єднань за інтересами, навчальних дисциплін та студентського самоврядування, а відтак вісью організації зазначеного процесу має бути особистість студента, його потреби й можливості.

1. Проблеми модернізації освіти України в контексті Болонського процесу: Матеріали Першої Всеукраїнської наук.-практ. конф. 20-21 лютого 2004р./І.І.Тимошенко(голова ред. кол.); Асоціація навчальних закладів України приватних форм власності та ін.- К.: Видавництво Європейського університету, 2004. - 196с.
2. Степко М.Ф., Клименко Б.В., ТОВАЖНЯНСЬКИЙ Л.Л. Болонський процес і навчання впродовж життя / Національний технічний університет «Харківський політехнічний ін-т». - Х.: НТУ «ХТІ», 2004. - 111с.

3. Формування громадянських цінностей старшокласників як категорійно-понятійна проблема / Л.В.Корінна // Вісн. Житомирського держ. пед. ун-ту. - 2004. - №14. - С.110 - 112.

ВПРОВАДЖЕННЯ РЕЗУЛЬТАТІВ НДР В НАВЧАЛЬНИЙ ПРОЦЕС

І.П. Бурик інженер КІСумДУ

Якщо при оцінюванні наукового потенціалу вузу говорити про економічну ефективність науково-дослідної роботи (НДР), то вона беззаперечно полягає у впровадженні результатів завершених досліджень у різні галузі виробництва. Проте, далеко не всі сучасні підприємства можуть робити подібного роду інвестиції. Тому першочергове значення для підвищення якості підготовки спеціалістів є впровадження результатів НДР в навчальний процес. Кількісно оцінити вплив науки на вдосконалення навчального процесу і якість підготовки спеціалістів практично неможливо, але не враховувати цього позитивного явища також не можна.

Одним з найбільш наближених до НДР видів занять є лабораторні роботи. Враховуючи певну кількість проведених нами експериментальних досліджень фізичних властивостей тонкоплівкових матеріалів, нами плануються до введення в навчальний процес лабораторні роботи, на яких потрібно отримати та дослідити робочі характеристики тонкоплівкових чутливих елементів датчиків температури, сили, тиску тощо. Останні можуть бути включені до дисциплін, які тісно пов'язані з вивченням сучасних напрямків електроніки, сенсорної техніки та плівкового матеріалознавства.